

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

H ante O

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

scribit. et si duas syllabarū Tortelli. tradiderit reus esse: & cū latino in prima syl scribi p̄ceperit: p̄priū fuit viri nomē. de q̄ meminit Oui. li. Fastorū. v. dicēs. Nūc Hyrieus q̄ sit genit⁹ vocatviona. Hyriū opidū est Apuliæ iura adriaticū sinū: vt in Cosmographia Ptole. ostendit. Hir. Require in dictione hira.
 Hircus cū latino & c exili scribit: & capervocatur. Hirquus cū latino & cū q̄ dicit oculi angulus: & p̄ eo q̄ obliquū respicit nōnunq̄ ponit: vt Strabus. limus. Pētus vero is appellat: q̄ oculis in altū respicit. Luscus. q̄ vnū habens oculū: altero carēs: huc respicit & illuc. Lipp⁹: Lippus: q̄ oculos lachrymātes habet & litos. Hyrie. Require in dictione hira
 Hyrieus. Ibidem Hyrium. Ibidem
 Hirquus. Require in dictione Hircus
 Hirudo cū aspirato initio & i lat. scribit: dictaq̄ est teste Apule. ab hēreo hēres. eo q̄ carni in hēreat: vermis est quē alī sanguisugā vocāt. Hōra. in fine artis poeti. Nō missura cutē: nisi plēa cruoris hirudo. Hirūdo cū i lat. auis est nota. Hirundo. Require in dictione hirudo.
 Hirus. Require in dictione hira
 Hysopum. Require in dictione hysopus.
 Hysopus scē. & hysopū neu. gñe declinari pōt. & cū aspiratōe in initio & y grēco: teste Apul. scribit: vt etiā lib. vi. sup. regulā p̄ subeūte breuis o fit: ostēdemus. Et q̄a apud latinos primā (vt lib. p̄fato p̄babim⁹) syllabā corripit cū vni eo l scribi oportet. Grēci tñ cū sgemiato ὕσσω scriptū: herba est pulmōni plurimū cō Hispania. Require in dictione helper⁹ (serēs. Hispaniæ. Require ibidem.
 Historia cū i lat. scribit: et si cū y grēco a Gasparino scribi p̄cipiat: neq̄ ab histeron deducit: vt cū Catholico sōniauit Vgu. S3 ab ἱστορίη quod spectare fcat: vel cognoscere descēdit. Histrio cū aspiratōe in principio & i latino scribit: et si ab Istria (q̄d qdē aspiratōe caret) deriue uet. neq̄ em̄ cum aspiratōe Istria scribit: quis Gasparinus in initio aspirari p̄cipiat. Teste em̄ Festo huiusmodi scenici histriones a nostris vocati sunt: q̄a prim⁹ qui hāc artē Romę exercuit: ab Istria p̄fectus est. Liui⁹ autē & Valerius Maxim⁹: nō ab Istria: sed ab hetruria illū uenisse dicūt: quare nō grēcū sed hetruscū volūt esse vocabulū. Sicut Corne. Tacitus ab hetruscis histriones accitos dixit. Et tu qd Vgutio somniasti. Hysteron: aio: gesticator dī. Vnde histriovēnit hystrix hui⁹ hystricis cū aspiratione in initio sequēte y grēco: animal est hericio sile: teste Plī. lib. ix. natu. hist. neq̄ ab Istria: neq̄ ab Istro fluuiō: q̄ absq̄ aspiratōe scribunt: hystrix deriuat: vt cū Catholico sōniauit Vgu. & corripit i obliquis stri syllabā. Calphur. Eglo. vi.

Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.

Histrix. Require in dictione histrio.

H ante O

Holocaustoma cū l & c & t exilī. & holocaustoma in recto declinari potest: interpretatq̄ latinū sacrificiū: qd etiā holocaustū appellat. Holocaustoma. Regre i dic. holocaustoma.

Holocaustum. Require ibidem

Holerum. Regre in dictione holus.

Holor. Require in dictione holus.

Holus hui⁹ leris neu. gñis. & helus hui⁹ heleris (quod veteres dicebāt) inter dictōes aspiratū initū habētes a Nonio & Festo ponit. At y Apuleius absq̄ aspiratōe scribi olus p̄cipit. Cōperit etiā secūdḡ declin. hoc holerū hui⁹ holeri: teste Nonio: dicente Lucillio saty. xv. Tintinabulū abest: hinc scypiculīq̄ holero. Inde hic holior. i. hortulan⁹. Holor cygnus dī. Vir. li. gnei. xi. Strimonīaq̄ gruem: vt albū deiecit holorē. Olor absq̄ aspiratōe rex qdam fuit Thracie: teste Herodoro. lib. hist. vi.

Homeleum. Require in dictione Homilia.

Homilia cū i latino in vtraq̄ syl. & vnico l scribit: & dici potest sermōnatio. Homeleū cum e in vtraq̄ syllaba: pilei genus est: teste Pōpeio. Homo cōis gñis ab humo dictus est: vt oēs tradūt: p̄terq̄ Quinti. id deridēs. Et facit in grō hominis. quod antiq̄ fm analogiam dicebant hominis. Festus homonē hominē dicebāt. Ennius. Vulturis in silus misēq̄ mādēbat homonē Et triplē format diminutiū: teste Priscia. homuncio. homulus. homūculus.

Homulus. Require in dictione homo

Homūcio. Ibidē. Homūculus. Ibidem.

Honestas. Require in dictione honor.

Honestudo. Require in dictione honor

Honor & honos in recto dici pōt. Et (vt tradit Apule⁹) ideo cū aspiratōe in principio annotat: vt. f. ab eo q̄ est Onos asinus: differat. Honor plura apud Marcellū detinet fcat: hoc nī hilomin⁹ in loco explicāda. Honor dignitas dicitur. Tul. li. i. Ep̄lāz ad Cēsarē. Tu cū ea: q̄ es a senatu: summo cū honore p̄secutus. Honor: gratia: pulchritudo. Vir. geor. ij. Frigid⁹ e siluis aquilo decussit honorē. Idē li. gnei. i. lumen q̄iuuēt. Purpureū & lētos oculis afflarat honores. Honor: sacrificium. Vir. gnei. viij. Forte die solē nī illo rex arcas honorē Amphitryonadē magno: diuisq̄ ferebat. Honor: integritas pudicia. Vir. li. gnei. i. et rapti Ganymedis honores. Honor: dilect⁹ amor. Virg. xij. li. gneid. Per sigs amatē. Tāgit honos aim. Honor: hostia. Vir. li. gnei. iij. Meritis aris mactabat honores. Honor: p̄mūm. Vir. li. gneid. v. Ipsis p̄cipue ductoribz addit honores. Honor: sepultura. Vir. Cerni ibi mēstos: & mortis honore

carentes. Honor: cultura: obſeruatiā Vir. enei. viij. Semper honore meo: ſemper celebrabere donis. Honeſtas & honeſtitudo in vno ſcato accipi poſſunt: teſte Marcel. Vnde & Actiū refert dixiſſe in Mymidonib⁹. Tua honeſtitudo danaos decipit diu.

Horna vina. Require in diſtione hornus

Honotinus. Regre in diſtione hornus.

Hornus & hornotin⁹ in vno ſcato dici pōt: hoc eſt vni⁹ anni: teſte Acrone ſup illud Hora. ſermo. xvi. Cū pater ipſe dom⁹ palea porreſc⁹ in horna. Idē Sergius in Donatū. Noni⁹ aut non vnius anni hornū: ſed anni illius interpret⁹ eſt. Vnde & Luciliū induc⁹ li. xxviij. ita dicentē. Vtrū anno: an horno te adſuleris. Ar yō Porphyrio: hornum hui⁹ anni expoſuit. vñ ſup illud Horatiū in Epodo. Et horna dulci vina p̄ mens dolio: ait. Horna vina dicūtur hui⁹ anni Et hęc mihi magis placet interpretatio.

Horticellus. Require in diſtione hortus

Hortor cōe bñ eſt: teſtibus Probo & Priſ. Antig. cū (vt ſcribit Noni⁹) etiā hortor. tas protulere.

Horto. Require in diſtione hortor

Hortulus. Regre in diſtione hortus.

Hortus ſecūdi ordinis diſſerentię cauſa ab ortus quarti cū aſpirato initio ſcribi cōſuevit. Marſ. Aut Corcyreti ſunt hęc de frondibus horti. & format p̄ diminutionē hortulus & horticell⁹. Vñ in legēda ſancti Nicomedis legi⁹. Corpus eius collectū & perductū ad horticellū ſuū: ſepultū eſt iuxta muros via Nomentana. Carul. talis invario ſolet diuitis dñi hortulo ſtare ſloſ hiacynthinus Romul⁹. Hortulus iſte parit fructum cum flore.

Hospes. Require in diſtione hoſpitor

Hospita. Require ibidem.

Hoſpitor cōe verbū eſt. hoſpes cōis gen. eſt: teſte Priſci. qđ tñ triū gener⁹: nōnulli eſſe voluerunt ideo: qđ hoſpita neutrū p̄ſale habet. qđ tñ ſm analogiā facere deberet hoſpitia. ſicut diues diuitia. Qui. li. Met. xv. Nec in hoſpita taſta crotonis. Idē lib. heroidum. Sed me mea fata trahebant. Hoſpita ſœminea pellere caſtra manu Statius li. thebai. iij. Accipies ſeſſuſq; libēs iteg; hoſpita p̄das: ſlumiā. Lucr. li. i. Duc age per Scythię populos. per in hoſpita ſyrtis: littora. Vgutio dedinat hoſpit⁹ hoſpita hoſpitū. Comperit etiā ſœ. gñis hęc hoſpita. Vir. li. enei. vi. Bellum o terra hoſpita portas. Hoſpes et eum qđ hoſpitio recipit: & qui recipitur deſignare habet. vt in Caprum tradit Agreū⁹.

Hoſticus. Require in diſtione Hoſtis

Hoſtilis. Require ibidem.

Hoſti cōis ge. eſt: & pduellio dñ. Inde hoſtilis & Hoſticus. Vir. Indutoſq; iubet trūcos hoſtilib⁹ armis. Hora. ſermo. ix. Hūc neq; dira venena

nec hoſticus aufert enſis. Nōnunq; hoſtis pegrius vocat⁹: vt Macrobius teſtat⁹ & Feſtus

H ante V

Huber aſpiratōe principij annotat⁹: teſte Apule. & (vt ait) ab vō quod pluere ſcat deriuat⁹: & cōis gñis eſt: teſte Priſ. lib. v. vel trium generū. vt idem auctor tradit li. viij. Pro māma autem neutrū tñ generis eſt.

Hudus. Require in diſtione Humidus

Hulcus & helcus in recto veteres p̄tulerūt. Et ſ diſtat a vulnere: qđ (vt tradit Marcell⁹) hulcus clauſa eſt & teſta malignitas. vuln⁹ aut patēs.

Humid⁹ & p̄ ſyncopā hudus dici p̄t. luue. Huda terit iuguina barba. Alij abſq; aſpirato p̄ncipio vduſ ſcribi volūt: qđ vuid⁹ dicat⁹: b eſt vli

Humū. Regre in diſtione Humus (ginofus: Humus ſœ. gñis eſt: gñ & maſ. gñe veteres p̄tulerūt: teſtibus Capro & Probo. vñ Luitius ait in Adone. Humū humidum pedibus fodit. Grachus in Thyefte. Merſit humidū plātis humū. Ex quibus exemplis Priſcianus humū neu. potius vult eſſe generis qđ maſculini

I ante A

A: athlāt⁹ filia fuit. Io: Inaſchi filia fuit: & apud Plau. facit in grō Ionis. Ait em̄ i Aulularia. Qđ ſi Arg⁹ ſeruet q̄ tor⁹ oculus fuit: quē quōdam Ioni iuno cuſto dē addidit. Ioni: p̄p̄riū fuit nomē viri: cuius meminit Statius li. thebai. viij. cum

ait. Cultor Ion Piſc: cultorem daphnea cirrhe. Idē li. thebai. ix. Sternit Iona chromis: Chromin Antiphus: Antiphon Hypſeus. Ion item viola dñ. Rurſus Ion mons quidā eſt Aethio: pię: teſte Ptole. Ionus p̄p̄riū viri nomē fuit: de quo Luca. lib. vi. Primus theſſalicę reſtor teluris. Ionas p̄p̄riū fuit p̄phete nomē

Iacchus cū i latino abſq; aſpiratione & c exili & ch aſpirato ſcribit⁹: teſte Euſtachio. eſt a Tortelio: abſq; c: ſolū cū ch aſpirato Iachus ſcribi p̄cipiat. Nā (vt idē tradit Euſtachi⁹) vt ſi c metri grā interpoſitum eſt: vt. f. ſyllaba media p̄duci poſſit: qđ aſas in ybo iacho correpta eſt: nomē bacchi fuit. de qđ Virg. Grauiſſima vitis Iaccho. Neq; ab hio hias Iacchus deducit⁹: vt cum Catholico ſomniauit Vgutio.

Iaceo. cis. Require in diſtione iacio.

Iacio. cis: facit in p̄terito ieci. in ſupino iactum Iaceo iaces ſecūde coniuga. format p̄teritum iacui: idem quod a iacio

Iaculum neu. gñis miſſile dicit⁹. Iaculus autē maſcu. genus eſt ſerpentis. Lucanus li. ix. Et matrix violat aquæ: iaculiq; volucres

Iaculus. Require in diſtione iaculum